

ГЛАВА ВТОРА.

Далечъ отъ родния край.

Радостъ и сълзи. — Гений срѣдъ пигмеи. — Христо Ботйовъ въ Одеса. — Режимътъ въ Ришельевската класическа гимназия и непримиримиятъ духъ на Христофоръ Петковъ. — Какъ сж се отнесли и какъ сж открили способноститѣ на Христо Ботйовъ като ученикъ? — „Ето ложъ“. — Богъ-човѣкъ или човѣкъ-богъ. — Постояннитѣ черти въ характера на Христо Ботйовъ. — Въ водовъртежа на рускитѣ революционни гнѣзда. — Какво изнесе Ботйовъ изъ Русия? — Малко история. — Русия прѣзъ срѣдата на миналия вѣкъ. — Политическата реакция и тайнитѣ общества. — Христо Ботйовъ ръководителъ на одеския кръжокъ. — Историята съ единъ катехизисъ. — Нощнитѣ скандали. — Басни и лъжи. — Едно тайно засѣдание. — Първо бѣгство. — Въ Знаменка. — Учителъ комунистъ. — Второ бѣгство.

I.

Бърже разбралъ даскалъ Ботю на кой господъ ще се кланя синътъ му, скоро открилъ той способноститѣ на своя синъ. Проповѣдникъ на 15-годишна възраст, скитникъ въ цвѣтъ на своитѣ години, — обща участъ за всички подранили реформатори, даскалъ Ботю прѣдчувствувалъ, че неговиятъ синъ неще свърже двата края на едно, че той ще трѣгне по съвсѣмъ другъ пѣтъ. Опитвалъ се той не еднажъ да даде насока на Христовото развитие въ частни бесѣди. Колкото и да му повлияли по-новитѣ руски писатели, бащата билъ всецѣло завладѣнъ отъ историческитѣ идеи на Карамзина за прѣимуществата на славянството и отъ тѣзи на